

در روزگاران قدیم در کشور چین، امپراتوری حکومت می کرد. او تصمیم داشت که دانه های خرما، پسته، زعفران و کدو را به شهر های صنعتی در کشورش وارد کند ، تا با کاشت آن ها اسباب آسایش افراد تهیدست را فراهم کند.

او می دانست، رشد دانه ها به آب نیاز دارد و برای تامین آب مورد نیاز کشاورزی بهتر است از شهر هایی که کنار رود های پر آبی که از رشته کوه های بلند سرچشمه می گیرند، استفاده کند. هم چنین برای انتقال بذر ها نیاز به وسایل حمل و نقل هم می باشد.

اما در مورد اینکه چه نوع آب و هوایی برای رشد دانه ها نیاز است و چگونه باید آن ها را سریع تر منتقل کند؟ اطلاعات کافی نداشت پس با یک بازرگان باتجربه مشورت کرد.

او توضیح داد: «باید شهر هایی را که آب و هوا و خاک مناسب با این محصولات را دارد انتخاب کند و برای محافظت از دانه ها، بهتر است از راه هوایی استفاده کند، تا دانه ها سریع تر و سالم تر به مقصد برسند.»